

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu Mgr. Marián Degma a JUDr. Peter Kubina, na ústnom pojednávaní dňa 21. novembra 2017 v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi Okresného súdu X, **JUDr. A. R.**, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

o s l o b o d z u j e

JUDr. A. R., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudcu Okresného súdu X, spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky, č. 42818/2016-151 zo dňa 03.11.2016, podaného na disciplinárnom senáte dňa 08.11.2016, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa menovaný sudca mal podľa podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania dopustiť tak, že:

„ako zákonný sudca vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 2C/58/2010 spôsobil zbytočné prierahy v konaní tým, že napriek tomu, že dňa 15. decembra 2014 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty“,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 8.11.2016 podala ministerka spravodlivosti SR (ďalej tiež iba „navrhovateľka“) na disciplinárnom senáte návrh na začatie disciplinárneho konania proti vyššie menovanému sudcovi Okresného súdu X pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, navrhla sudcu uznať vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich, a to zníženie funkčného platu o 30 % na obdobie 3 mesiacov.

V odôvodnení návrhu poukazovala na to, že dňa 13.5.2016 bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená na vedomie žiadosť o dozorovanie budúcich pojednávaní na OS X, vypracovaná právnu zástupkyňou navrhovateľky vo veci OS X sp. zn. 2C/58/2010, kde predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, pričom uvedená žiadosť bola ministerstvu spravodlivosti doručená s poukazom na predchádzajúce sťažnosti doručované priamo OS X týkajúce sa priet'ahov v konaní a porušovania zásad dôstojnosti súdneho konania, z ktorého dôvodu ministerstvo spravodlivosti vyžiadalo oznámenie akým spôsobom bola vybavená predmetná žiadosť zaslaná podpredsedníčke OS X. Vzhľadom na podanú odpoveď, konštatujúcu opodstatnenosť v minulosti podanej sťažnosti, si ministerstvo spravodlivosti vyžiadalo podrobnú chronológiu úkonov vo veci OS X sp. zn. 2C/58/2010, čo mu bolo doručené 18.7.2016; následne bol vyžiadaný príslušný spis 2C/58/2010, z ktorého bolo zistené, že na pojednávaní dňa 15.12.2014 bol na OS X v dotknutej veci vyhlásený rozsudok, ktorý bol účastníkom konania doručovaný až dňa 5.5.2015. Z uvedeného podľa navrhovateľky vyplýva, že sudca JUDr. A. R. nerešpektoval základnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 158 ods. 5 O.s.p. (platného v čase rozhodovania) vyhotoviť a odoslať rozsudok do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, pričom zo spisového materiálu OS X 2C/58/2010 nevyplýva, že by sa riadil týmto ustanovením, najmä že by požiadal predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie a odoslanie uvedeného rozsudku, ktorý tak mal byť vyhotovený a odoslaný do 14.1.2015, čím uvedenou nečinnosťou podľa navrhovateľky zavineným spôsobom porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., ako aj z ustanovenia § 158 ods. 5 O.s.p., o ktorej nepochybne vedel, napriek

tomu ju nesplnil, hoci si musel byť vedomý, že tým spôsobuje prietahy v súdnom konaní a vytvára stav právnej neistoty účastníkov konania. Navrhovateľka poukazovala na to, že sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov, z čoho vyplýva, že sudca by si mal organizovať svoju prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v jeho senáte a aby nedochádzalo k zbytočným prietahom vo veciach do jeho senátu pridelených; že základnou povinnosťou sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie; že u sudcu sa znalosť právneho poriadku predpokladá a teda JUDr. R. si musel byť vedomý možnosti požiadať predsedu súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku, čo urobil v minulosti vo vzťahu k rozsudku vyhlásenému 4.6.2012, avšak v súvislosti s rozsudkom z 15.12.2014 postupoval v rozpore s § 158 ods. 5 O.s.p. a spôsobil zbytočné prietahy. Poukazovala tiež na to, že závažnosť konania sudcu spočíva najmä v tom, že v minulosti bola konštatovaná opodstatnenosť sťažnosti, keďže sudca v danej veci nie vždy konal v zmysle § 6 O.s.p., pričom v dotknutej veci podpredsedníčka OS X prijala opatrenie, ktorým v danej veci nariadila dohľad.

Sudca, proti ktorému podaný návrh smeroval, sa pred začatím ústneho pojednávania k podanému návrhu nijako nevyjadril.

Disciplinárny senát, na základe zistenia, že návrh bol podaný v príslušnej zákonnej lehote, nezistiac dôvody na zastavenie tohto konania podľa § 124 zákona č. 385/2000 Z.z., prejednal vec na ústnom pojednávaní, kde vykonal dokazovanie výsluchom JUDr. A. R. a čítaním listinných dôkazov, a to k návrhu pripojenej žiadosti o dozorovanie budúcich pojednávaní, ročného štatistického výkazu sudcu JUDr. A. R. za rok 2014, ročného štatistického výkazu sudcu JUDr. A. R. za rok 2015, dochádzkových kariet JUDr. R. za mesiace december 2014 až máj 2015, lustrácie disciplinárnych konaní vedených proti JUDr. R., podania sudcov OS X zo dňa 19.4.2011 adresovaného ministerke spravodlivosti SR, podania predsedu sudcovskej rady OS X zo dňa 24.6.2014 adresovaného ministrovi spravodlivosti SR; z pripojeného spisu OS X sp. zn. 1SprS/33/2014 sťažnosti na procesný postup OS v X a žiadosti o výmenu sudcu rozhodujúceho vo veci zo dňa 20.1.2014, vyjadrenia sudcu k danému podaniu, ako aj vyjadrenia podpredsedníčky OS X k danému podaniu; z pripojeného spisu OS X sp.

zn. 1SprS/349/2014 sťažnosti zo dňa 10.9.2014, vyjadrenia JUDr. R. zo dňa 25.9.2014 k podanej sťažnosti a vyjadrenia podpredsedníčky OS X zo 7.10.2014 k uvedenej sťažnosti, odpovede zo dňa 28.10.2014 na vybavenie sťažnosti a vyjadrenia podpredsedníčky OS X k uvedenému podaniu zo dňa 8.12.2014; z pripojenej fotokópie spisu OS X sp. zn. 2C/58/2010 zápisnice o pojednávaní z 15.12.2014, písomného vyhotovenia rozsudku č. k. 2C/58/2010 – 648 a nasledujúceho referátu zo dňa 5.5.2015.

Na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel disciplinárny senát k záveru, že sudca, proti ktorému podaný návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje, sa v danom prípade nedopustil disciplinárneho previnenia kladeného mu podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania za vinu, a preto ho podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. (t.j. v znení platnom a účinnom od 1.7.2017) oslobodil.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie alebo nesplnenie povinností sudcu.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa Čl. 48 ods. 2 vety druhej Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1. vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež iba „Dohovor“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo

o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 158 ods. 5 O.s.p. (v znení platnom a účinnom v čase 15.12.2014 až 5.5.2015), ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia; vo veciach týkajúcich sa maloletých detí sa rozsudok vyhotoví a odošle do desiatich dní odo dňa jeho vyhlásenia.

JUDr. A. R. na ústnom pojednávaní dňa 21.11.2017 uviedol, že je pravdou, že príslušný rozsudok napísal oneskorene. Súčasne však poukazoval na to, že navrhovateľka jemu osobne, a ani ostatným sudcom na OS X, nevytvorila podmienky na to, aby mohol svedomito v pridelených veciach konať bez zbytočných prieťahov; že v minulosti sudcovská rada OS X, ale aj sudcovia OS X, vyzývali ministrov aby personálne doplnili OS X už aj vzhľadom na to, že tomuto súdu patrí druhé miesto nápadu vecí na súd v rámci Slovenska, druhé miesto pri nápade pripadajúcom na jedného sudcu, atď.; že nebolo v jeho silách i napriek enormnému úsiliu konať aj v tejto veci, ktorá je predmetom disciplinárneho stíhania, plynulo a bez zbytočných prieťahov. Poukazoval na to koľko vecí napadlo do jeho senátu v roku 2014, 2015 s tým, že je to neúmerné množstvo, v roku 2015 to bolo 588 vecí, v roku 2014 to bolo 435 vecí, pričom takéto počty vecí sa nedajú vybaviť v zákonných lehotách; že aj keby chodil v sobotu, v nedeľu do práce, nemá šancu takéto množstvo vecí odpojednávať, naštudovať a napísať; že do mesiaca to vychádza, keď neráta letné prázdniny, zimné prázdniny, od 40 do 50 vecí mesačne, preto sa obracali v minulosti na ministra spravodlivosti, avšak ministerstvo neposkytlo adekvátne podmienky súdu aby mohli skutočne plynulo konať a plynulo bez prieťahov rozhodovať, preto aj v tejto konkrétnej veci bolo toľko sťažností. Uviedol, že vzhľadom na to sa necíti byť vinný, žiadal aby bol oslobodený, pričom súčasne uviedol, že keby vynaložil ale skutočne enormné úsilie tak snád by rozhodnutie napísal v lehote, ale už desiatky rokov enormne vyvíja úsilie aby ako tak v senáte pracoval. Predložil do spisu doklady o žiadaní ministerstva spravodlivosti o personálne posilnenie, aby boli pridelení dvaja, traja sudcovia, pričom uvádzal, že tých žiadostí bolo viac, on však disponuje iba predloženými. Poukazoval na to, že v tom období bolo na celom súde enormné množstvo sťažností, v každom spise by sa našli nejaké pochybenia; že zase majú odísť nejakí sudcovia; že v soboty, nedele nerobí nič iné len píše rozhodnutia, aj tak zakaždým nejaké ujde. Uviedol, že pokiaľ by sa mala vrátiť situácia ako bola v roku 2014 a 2015, tak sa radšej funkcie sudcu vzdá.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danej veci nebola preukázaná tzv. subjektívna stránka za vinu kladeného disciplinárneho previnenia, a to zavinenie na strane disciplinárne stíhaného sudcu.

Porušenie povinnosti upravenej v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v danom prípade navrhovateľka vyvodzuje od samotnej skutočnosti nedodržania lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku podľa vyššie citovaného ustanovenia § 158 ods. 5 O.s.p..

Čo sa týka doby od vyhlásenia rozsudku vo veci OS X 2C/58/2010 zo dňa 15.12.2014 po jeho písomné vyhotovenie a odoslanie účastníkom predmetného konania, disciplinárny senát poukazuje na to, že v celom konaní nebolo nijako preukázané výlučné subjektívne zavinenie zo strany disciplinárne stíhaného sudcu na trvaní tejto doby ako takej. Je síce zrejmé, že nebola dodržaná v danom prípade lehota 30 dní od vyhlásenia rozsudku tak, ako ju upravovalo v tej dobe platné a účinné ustanovenie § 158 ods. 5 O.s.p., a to bez toho, aby predseda príslušného súdu v uvedenom prípade rozhodol inak, čo sudca, proti ktorému podaný návrh smeruje ani nepopieral, avšak v disciplinárnom konaní boli zistené skutočnosti, ktoré z pohľadu disciplinárneho senátu vylučujú zavinenie samotného sudcu na vzniku daného stavu, a v dôsledku ktorých nemôže hodnotiť disciplinárny senát v tomto prípade danú dobu ako neprimerane dlhú, subjektívnym zavinením disciplinárne stíhaného sudcu porušujúcu právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Pri posudzovaní zavinených prietahov v konaní v danom prípade nie je možné uvažovať len o samotnej dobe, v ktorej mal byť rozsudok písomne vyhotovený a v akej skutočne vyhotovený bol. Zohľadnené musia byť totiž skutočnosti, ktoré majú nezávisle od sudcu vplyv na objektívnu možnosť konať v tej – ktorej veci plynulo. Jednou z týchto skutočností, a z pohľadu disciplinárneho senátu najzávažnejšou, je celková zaťaženosť sudcu daná či už samotným počtom vecí mu pridelených alebo ich rozsahom, povahou či samotným predmetom konania, ale aj povaha, predmet konania a všetky skutočnosti prezentované účastníkmi konania, s ktorými je treba sa v rozsudku vysporiadať, v samotnej veci, v ktorej došlo k písomnému vyhotoveniu rozsudku po zákonom stanovenej lehote 30 dní. Pri celkovej zaťaženosťi sudcu JUDr. R., ako bola v rozhodnom období zistená v disciplinárnom konaní, v kontexte s predmetom konania a rozsiahlosťou spisového materiálu v príslušnej veci, ktorej sa týka podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, je potom vylúčené uvažovať o akomkoľvek disciplinárne stíhaným sudcom zavinenom nedodržaní lehoty na

písomné vyhotovenie rozsudku vyhláseného 15.12.2014 v ním prejednávanéj veci na OS X sp. zn. 2C/58/2010.

JUDr. R. predložil v konaní podanie zo dňa 19.4.2011 podpísané 27-mi sudcami OS X, vrátane neho, adresované p. ministerke spravodlivosti, ktorým okrem iného požadovali naliehavé riešenie nepriaznivej situácie na OS X poukazujúc na to, že tomuto súdu v zaťažnosti súdov v sídle krajských súdov patrí v hlavných agendách prvé miesto pri nápade vecí na súd, druhé pri nápade na jedného sudcu, prvé v počte vybavených vecí na jedného sudcu a tretie v počte nevybavených vecí na jedného sudcu, kde poukazovali na dokument „Vybavovanie agend na okresných súdoch v SR za rok 2010 a v rokoch 2009 a 2008“ vypracovaný Ministerstvom spravodlivosti SR; poukazovali na nemožnosť zníženia zostatkov nevybavených vecí a plynulého vybavovania narastajúcej vedľajšej agendy pri vtedajšom personálnom obsadení uvedeného súdu, na to, že napriek zvýšenému úsiliu zostatky nevybavených vecí narastajú, na nepriaznivé ovplyvnenie dĺžky súdneho konania množstvom a skladbou pridelených vecí pri dlhodobo nedostatočnom personálnom obsadení uvedeného súdu, žiadali dôsledné a objektívne posúdenie personálnych potrieb súdu, rozhodnúť o zvýšení počtu sudcov a administratívneho aparátu, a to vzhľadom na množstvo neskončených vecí, nápad vecí na jednotlivých oddeleniach a počet nerozhodnutých vecí.

Uvedená situácia na menovanom súde nepochybne naďalej pretrvávala, o čom svedčí JUDr. R. predložené podanie predsedu Sudcovskej rady OS X zo dňa 24.6.2014 adresované vtedajšiemu p. ministrovi spravodlivosti, kde poukazuje na dlhodobé podnety a upozornenia sudcov OS X a žiada o urýchlené riešenie personálnej situácie na uvedenom súde, poukazuje na dlhodobo neúnosnú situáciu, nedostatočnú obsadenosť súdu, odkazuje už na vyššie uvedené podanie, na nenahrádzanie sudcov odchádzajúcich na krajský súd novými sudcami, ohrozenie riadneho chodu súdnych oddelení a znemožnenie vybavovania vecí plynule a bez zbytočných prietáhov, na dlhodobú neprimeranú zaťaženosť sudcov menovaného súdu, poukazuje na nevypočutie apelov a žiadostí adresovaných predsedovi súdu, resp. predsedníčke KS v X, a žiada o riešenie situácie a personálne posilnenie súdu.

Vyššie uvedené podania svedčia o dôvodnosti obrany JUDr. R. v tomto disciplinárnom konaní, neboli v konaní nijako spochybnené, ich pravdivosť nebola nijako vyvrátená. Vykonaným dokazovaním bolo navyše preukázané, že samotný JUDr. R. na

začiatku roka 2014 mal v senáte celkom 565 nevybavených vecí, pričom v roku 2014 mu napadlo spolu 456 vecí (z toho v registri C 410 vecí a v registri Cpr 9 vecí), rozhodol spolu 340 vecí (z toho v registri C 296 vecí a v registri Cpr 7 vecí; plný počet 36 vecí oproti 36 prideleným v registri D a tiež i vec pridelenú v registri S), pričom spolu 204 vecí (register C a Cpr) bolo verejne prejednaných, vybavených ním bolo v roku 2014 spolu 351 vecí (z toho v registri C 309 vecí a v registri Cpr 5 vecí; plný počet 36 vecí v registri D a tiež i vec v registri S). Napriek uvedenému na konci roka 2014 počet nevybavených vecí v jeho senáte predstavoval spolu 670 vecí. Využil dve tretiny určených pojednávacích dní, pričom je nutné poukázať na to, že práca sudcu nespočíva iba samotných pojednávaniach a písaní rozhodnutí, treba prihliadať na potrebu a časovú náročnosť študovania všetkých vecí, vydávanie procesných rozhodnutí v jednotlivých veciach, ktoré sa neobjavia v štatistikách výkonnosti, a aj ich náležité odôvodňovanie, v rámci práce je potrebné aby sudca sledoval i aktuálnu judikatúru iných súdov, osobitne súdov vyššieho stupňa, atď. Pre doplnenie, na začiatku roka 2015 mal JUDr. R. v senáte celkom 670 nevybavených vecí, pričom v roku 2015 mu napadlo spolu 594 vecí (z toho v registri C 579 vecí, v registri Cpr 10 vecí, v registri Cr 1 vec, v registri Csr 1 vec, v registri D 2 veci a v registri S 1 vec), rozhodol spolu 530 vecí (z toho v registri C 516 vecí, v registri Cpr 10 vecí, v registri Cr 1 vec, v registri D 2 veci a v registri S 1 vec), pričom spolu 410 vecí (register C a Cpr) bolo verejne prejednaných, vybavených ním bolo v roku 2015 spolu 380 vecí (z toho v registri C 369 vecí, v registri Cpr 8 vecí; 2 veci v registri D a 1 vec v registri S). Napriek uvedenému na konci roka 2015 počet nevybavených vecí v jeho senáte predstavoval spolu 884 vecí.

Nie je možné pri takom počte vecí, aký mal JUDr. R. už na začiatku roka 2014 pridelený (a to už vzhľadom na ich samotný počet bez potreby toho aby sme sa osobitne zaoberali ich skladbou, rozsahom a náročnosťou) v senáte, konať vo všetkých veciach priebežne naraz, vrátane vyhotovovania písomných odôvodnení rozhodnutí, z pohľadu disciplinárneho senátu to objektívne nie je v silách a možnostiach sudcu. Za takej situácie je neakceptovateľný záver o tom, že by JUDr. R. akokoľvek subjektívne zavinil to, že ním vo veci 2C/58/2010 dňa 15.12.2014 vyhlásený rozsudok bol písomne vyhotovený a odoslaný účastníkom konania až dňa 5.5.2015. Na uvedenom pritom nič nemení z pohľadu disciplinárneho senátu ani to, že v danej veci nepožiadal o predĺženie lehoty na napísanie uvedeného rozhodnutia – totiž vo vzťahu k následku ako takému, že rozhodnutie je

vyhotovené písomne po 30 dňovej zákonnej lehote, čo je už objektívne podmienené samotnou neprimeranou zaťaženosťou sudcu, to v samej podstate aj tak absolútne nič nemení.

Dodržiavanie povinnosti, aby sudca konal bez zbytočných prietáhov (i pri písomnom vyhotovovaní rozhodnutí), možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon (viď obdobne rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci 4Ds/3/2016 z 19.9.2016). V prvom rade musí byť sudca primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať priebežne a bez prietáhov. Pri takej zaťaženosťi ako bola, na základe vykonaného dokazovania osobitne v rozhodnom čase – v závere roka 2014 a na začiatku roka 2015, u sudcu JUDr. R., je vylúčené prijať záver, že by doba skutočného písomného vyhotovovania rozsudku z 15.12.2014 vo veci 2C/58/2010 presahujúca zákonom stanovenú lehotu bola dôsledkom jeho zavinenia, a už vôbec nie to, že by táto doba bola výsledkom jeho prostej nečinnosti. V kontexte vyššie uvedených skutočností sú tvrdenia o tom, že sudca si má organizovať prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v senáte a aby nedochádzalo k zbytočným prietahom v týchto veciach a zabezpečiť taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, síce požiadavkami oprávnenými (a nepochybne zo strany každého sudcu je snaha takýto stav udržiavať) ale v situácii, v akej bol JUDr. R. v rozhodnom období, ide o požiadavky objektívne nesplniteľné.

JUDr. R. poukazoval na to, že prácu vykonáva i v čase svojho voľna – v soboty, nedele píše rozhodnutia. Uvedené tvrdenie je z pohľadu disciplinárneho senátu pri všetkých vyššie zistených skutočnostiach nepochybne pravdivé. I v súvislosti s tým a aj pre úplnosť musí disciplinárny senát poukázať i na to, že sa vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a dôvody, pri vyššie uvedených počtoch vecí pridelených JUDr. R. a pri vyššie uvedenom rozsahu ich vybavovania ním v rozhodnej dobe, nemohol pri rozhodovaní v tejto veci stotožniť s niektorými opačnými (v otázke zavinenia sudcu vo všeobecnosti z pohľadu disciplinárneho senátu značne zľahčenými) závermi obsiahnutými v niektorých doterajších rozhodnutiach disciplinárnych senátov v jednotlivých iných konaniach (hlavne staršieho dáta, napr. v rozhodnutí vo veci 1Ds 1/2008), a to s názormi typu, že nemožno ospravedlniť postup sudcu počtom vecí v súdnom oddelení sudcu, že vo vzťahu k dlhodobej pracovnej

zaťažnosti sudcu, nedostatočnému personálnemu obsadeniu súdu a neprimerane vysokému nápadu vecí ani takáto skutočnosť nemá vplyv na to, aby sudca vo veci konal bez

zbytočných prietáhov a na hodnotenie jeho konania ako disciplinárneho previnenia, a pod.. S takýmito tvrdeniami sa v tomto prípade disciplinárny senát absolútne nestotožňuje. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na to, ak by sme už mali zachádzať do takýchto krajností a stavali sudcu do pozície neunaviteľného, neukonateľného stroja a jediného zodpovedného, že sudca je v zásade povinný pracovať 40 hodín týždenne (§ 39 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.), pričom z vyššie uvedených počtov rozhodnutých vecí v roku 2014 JUDr. R., z vyššie uvedeného stavu jeho senátu na začiatku roka 2014 a z počtov v priebehu uvedeného roka mu pridelených vecí a s tým nepochybne spojenej potreby vykonávania príslušných úkonov v nich celkovo, nie iba v tej-ktorej jednotlivo, a pri racionálnom zohľadnení všetkých činností spätých s výkonom jeho funkcie pri vyššie uvedených nápadoch vecí, je viac než zřejmé to, na čo v zásade poukazoval i sám sudca, že na plnenie funkčných povinností v takom rozsahu je nevyhnutné pracovať ďaleko nad rámec uvedeného času, a to z pohľadu disciplinárneho senátu nepochybne na úkor vlastného rodinného, osobného života a časom s veľkou pravdepodobnosťou i zdravia sudcu. Okrem toho v mnohých disciplinárnych konaniach boli vyššie uvedené opačné závery opakovane prekonané, pretože (opakovane treba spomenúť) dodržiavanie povinnosti aby sudca konal bez zbytočných prietáhov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre riadny výkon tejto povinnosti. V prvom rade musí byť sudca primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať bez prietáhov, resp. v lehotách primeraných vzhľadom na i na štruktúru, rozsiahlosť a náročnosť tej-ktorej veci.

Taktiež iba pre úplnosť, vzhľadom na časté argumenty navrhovateľov v obdobných veciach a v tomto smere i rozsah dokazovania disciplinárnych senátov v obdobných veciach, treba uviesť (i keď to v tomto konaní nik nespomínal), že disciplinárny senát vzhľadom na vykonané dokazovanie nevidel potrebu skúmania či JUDr. R. v rozhodnej dobe upozorňoval predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí (§ 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z.). Z vykonaného dokazovania (osobitne z ním predložených listinných dôkazov na ústnom pojednávaní) totiž vyplynulo bez akýchkoľvek pochybností, že neprimerané zaťaženie nielen jeho, ale i ostatných sudcov OS Xv rozhodnom období bolo na danom súde vecou všeobecne

známou (teda by išlo len o formálne úkony), navyše každý predseda súdu nepochybne sleduje mesačné, štvrťročné, polročné a ročné výkazy (kde okrem iného sa uvádza počet rozhodnutých vecí, nápad v danom mesiaci, počty vybavených, obžívlych a nevybavených vecí) a ako sudca nepochybne už podľa toho musí vidieť a vedieť vyhodnotiť, či objektívne nehrozí ich vybavenie bez zbytočných priet'ahov.

Disciplinárny senát poukazuje tiež na to, že v zmysle podania predsedu Sudcovskej rady OS X zo dňa 24.6.2014, predloženého JUDr. R. na ústnom pojednávaní, „apely a žiadosti na riešenie personálnej situácie smerované orgánom štátnej správy súdov – predsedovi súdu a predsedníčke Krajského súdu – zostali doposiaľ nevypočuté“. V tomto smere vo vzťahu k otázke zavinenia disciplinárne stíhaného sudcu disciplinárny senát poznamenáva, že i Ústavný súd SR viackrát vyslovil (viď napr. I. ÚS 23/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu, nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo ospravedlniť vzniknuté priet'ahy dočasne, ak sa prijali včas adekvátne opatrenia – v rozhodnom období však k uvedenému na OS X zrejme, vzhľadom na vyššie uvedené, nedošlo. Podľa disciplinárneho senátu nezabezpečenie riadnych, či už personálnych alebo materiálnych, podmienok štátom pre činnosť sudcov nemožno prenášať na samotných sudcov vo forme vyvodzovania ich zodpovednosti za stav, ktorý z titulu svojej funkcie objektívne nie sú spôsobilí ovplyvniť (viď obdobne rozhodnutie sp. zn. 1Ds 5/2016 z 3.8.2017).

Osobitne treba zdôrazniť, že v danom prípade ani v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ani v priebehu dokazovania, neboli disciplinárnemu senátu uvedené a preukázané konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť zavinenie samotného JUDr. R. čo do dĺžky doby písomného vyhotovenia rozsudku z 15.12.2014 v ním prejednáwanej veci 2C/58/2010. Prekročenie zákonom stanovenej lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku je skutočnosť, ku ktorej v danej veci síce došlo, ale zavinenie vzniku tejto skutočnosti zo strany samotného sudcu nemožno odvodzovať výlučne z danej samotnej skutočnosti, lež musia byť preukázané konkrétne nedostatky na strane sudcu, v ktorých príčinnej súvislosti k vzniku danej skutočnosti došlo. Teda nemožno vyvodzovať samotné zavinenie iba z následku ako takého, teda iba zo samej skutočnosti, že došlo k prekročeniu zákonnej lehoty na písomné vyhotovenie rozsudku. Konkrétne nedostatky na strane sudcu, z ktorých by bolo preukázané zavinenie sudcu na dlhšom ako zákonom predpokladanom trvaní doby písomného

vyhotovovania rozsudku, v danom konaní neboli vôbec uvádzané a už vôbec nijako preukázané, pričom na uvedenom nič nemení ani to, ako sa uvádza v návrhu, resp. ako bolo zástupkyňou navrhovateľky uvedené po vykonaní dokazovania v rámci práva na vyjadrenie sa k veci, že už v minulosti bolo konštatované, že sudca vo veci OS X 2C/58/2010 nepostupoval v súlade s ustanovením § 6 O.s.p. a že bol vo veci nariadený dohľad.

V tomto konaní bol JUDr. R. stíhaný za skutok vymedzený tak, že vo veci OS X 2C/58/2010 „spôsobil zbytočné priesťahy tým, že napriek tomu, že dňa 15.12.2014 vyhlásil rozsudok, jeho písomné vyhotovenie nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote od jeho vyhlásenia a ani nepožiadaval predsedu súdu o predĺženie tejto lehoty“. Jednak nebol v tomto konaní stíhaný za nejaké pochybenia v uvedenej veci pred vyhlásením dotknutého rozsudku, jednak konštatovanie v návrhu, že nie vždy konal v danej veci podľa § 6 O.s.p., nemá podľa disciplinárneho senátu náležitý podklad vo vykonanom dokazovaní (spisy OS X 1SprS/33/2014 a 1SprS/349/2014). K sťažnosti, podanej zástupkyňou navrhovateľky vo veci 2C/58/2010, zo dňa 20.1.2014 podpredsedníčka OS X podaním z 13.2.2014 (spis 1SprS/33/2014) uviedla, že rozhodnutie (pozn.: skoršie) vydané vo veci bolo 30.4.2013 odvolacím súdom zrušené, pričom súd odvtedy nenariadil pojednávanie (pozn.: zároveň však spis podľa chronologického prehľadu úkonov, ktorým ministerstvo spravodlivosti podľa obsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania disponuje a je aj súčasťou pripojeného spisu OS X 1SprS/33/2014, bol po tomto zrušení vrátený OS X až 27.6.2013) – uvedené v zásade uviedol i JUDr. R. vo svojom vyjadrení k danej sťažnosti z 10.2.2014, pričom poukázal na nápravu tohto stavu, ale súčasne i dôvod spočívajúci v zaťažnosti množstvom spisov a mesačným nápadom v senáte. Nič iné v tej dobe v dovtedajšom postupe vo veci, vzhľadom na obsah podania podpredsedníčky OS X z 13.2.2014, zistené nebolo, napriek tomu v odpovedi na sťažnosť z 20.1.2014 podpredsedníčka OS X vo všeobecnosti konštatovala, že sťažnosť je dôvodná nakoľko sa vo veci nekoná podľa § 6 O.s.p. (čo z pohľadu disciplinárneho senátu v zásade nekorešponduje v plnej miere so zisteným stavom ako vyplýva z celej jej odpovede na podanú sťažnosť). Sťažnosť zo dňa 10.9.2014 (spis 1SprS/349/2014) podpredsedníčka OS X, v odpovedi na ňu zo dňa 7.10.2014, vyhodnotila ako nedôvodnú, výslovne uviedla, že sudca vo veci riadne koná (poukázala napr. i na dôvod odročenia pojednávania práve z dôvodu na strane zástupkyne navrhovateľky/sťažovateľky

v súvislosti s jej potrebou oboznámiť sa s 3-stranovým podaním protistrany), že je zrejmé, že súd vykonáva dokazovanie a postupuje v intenciách odvolacieho súdu, na čo navrhovateľka vo veci OS X 2C/58/2010 prostredníctvom svojej zástupkyne, zrejme nesúhlasiac so zisteným záverom, reagovala podaním z 28.10.2014, na ktoré bez bližšieho zdôvodnenia či poukázania na zistenie prípadných nových skutočností oproti jej podaniu zo 7.10.2014 reagovala podpredsedníčka OS X vyjadrením z 8.12.2014, že sudcovi bola daná výzva aby konal tak, aby nedochádzalo k priet'ahom.

Za vyššie uvedených okolností tvrdenie, že JUDr. R. už v minulosti (rozumej, v kontexte predmetu tohto disciplinárneho konania, pred vyhotovovaním rozsudku vyhláseného 15.12.2014) vo veci OS X sp. zn. 2C/58/2010 nepostupoval v súlade s § 6 O.s.p., je z pohľadu disciplinárneho senátu značne nadsadené a navyše ani toto tvrdenie nijako nepreukazuje jeho zavinenie na vzniku samotného tu žalovaného skutku, teda na prekročení zákonnej lehoty na písomné vyhotovenie dotknutého rozsudku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nemá disciplinárny senát v tomto prípade preukázané, že by sa sudca JUDr. A. R. bol dopustil disciplinárneho previnenia v súvislosti s písomným vyhotovovaním rozsudku vo veci vedenej ním na OS X pod sp. zn. 2C/58/2010, a preto ho podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. spod podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil. O nároku disciplinárne stíhaného sudcu podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. disciplinárny senát nerozhodoval, pretože takýto nárok sudca v tomto konaní pre prípad oslobodenia ani neuplatňoval.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu, ako rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie doručilo odvolateľovi. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať a/ sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie, b/ predseda príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ktorému vec postúpil orgán činný v trestnom konaní, c/ aj orgán, ktorý návrh podal.

V Bratislave, dňa 21. novembra 2017

JUDr. Erik Uhlár
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová